

paa. Det foreslaas derfor, at Retsplejeloven ændres saaledes, at Pligten til at paalægge Bøde for Udeblivelse fra Forligsmægling i Retten bortfalder.

Endvidere foreslaas det, at Minimumssatsen 2 Kr. for Udeblivelse fra Forligsmægling for en Forligskommission i Underretssager bortfalder som værende alt for lav under de nuværende Forhold, saaledes at den mindste Bøde ogsaa i disse Sager bliver 4 Kr.

Forslagene stemmer overens med Lovforslag 1928—29 §§ 55 og 61, der vedtoges af begge Ting.

Til § 271.

Se Bemærkningerne til §§ 163 a—163 d og 271.

Til §§ 272 m. fl.

(§§ 272, 397 og 398 m. fl., §§ 436, 455 a, m. fl., 472, 487, 533, 555, 592, 605, 642 og 645.

I Overensstemmelse med Betænkning, Bilag 1, Punkt X, stilles der Forslag om forskellige Ændringer i Retsplejelovens Regler om processuelle Frister. Disse Ændringer er i det væsentlige af formel Natur, bortset fra de vigtige Forslag til § 397 om Forkortelse fra 8 Uger til 1 Maaned af Ankefristen til Højesteret i borgerlige Sager og til § 487 om Forlængelse af Fuldbydelsesfristen fra 15 Dage til 1 Maaned. Disse sidste Forslag har det staaende Retsplejeudvalg ikke kunnet tiltræde (jfr. Bilag 4, Sp. 5193).

Til § 296.

Se Bemærkningerne til §§ 195 m. fl.

Til § 302.

Som Lovforslag 1928—29 § 58, der vedtoges af begge Ting.

Forslaget stilles, fordi den omhandlede Beføjelse for Retten vil muliggøre, at adskillige Sager, f. Eks. især Sager mellem Husbond og Medhjælper, vil kunne føres til Ende allerede den første Retsdag, medens det ellers ofte vil være nødvendigt at udsætte Sagen for efter den ene Parts Begæring at kunne indkalde Modparten til personligt Møde.

Retsplejeudvalget har ikke kunnet anbefale en saadan Ændring, som formenes at ville komme i Strid med et af den borgerlige Retsplejes Grundprincipper (Forhandlingsmaksimen). Denne Betragtning tillægger Justitsministeriet dog ikke af-

gørende Betydning, naar Regelen maa antages at ville virke praktisk og simplificerende, jfr. ogsaa Munch-Petersen, Den danske Retspleje, 2den Udgave, 2den Del, Side 257 og 321.

Til § 305.

Se Bemærkningerne til §§ 32 m. fl.

Til §§ 320 og 596.

Dette Forslag, der gaar ud paa, at det af Højesteret under særlige Omstændigheder kan bestemmes, at Udgiften ved Mangfoldiggørelse af de saakaldte „Ekstrakter“ skal bæres af Parterne eller den ene af disse, stilles bl. a., fordi det i nogle Tilfælde har vist sig, at der er blevet trykt Ekstrakter, som har haft et saa urimeligt stort Omfang, at det maatte findes retfærdigt, at vedkommende Parter selv kom til at betale Omkostningerne ved Fremstillingen af disse Ekstrakter.

Forslaget blev vedtaget i Samlingen 1928—29 af Folketinget (§ 58), men i Landstinget blev Bestemmelsen ændret derhen, at Ekstrakterne altid skulde betales af Parterne (§ 59). En saadan Ordning er fraraadet af det staaende Retsplejeudvalg (Rigsdagstidende 1928—29, Tillæg B. Sp. 245—48) og af Sagførerraadet (sammesteds Sp. 223—26) og kan ikke af Ministeriet anses for rimelig.

Til § 323.

Se Bemærkningerne til §§ 195 m. fl.

Til § 325.

Se Bemærkningerne til §§ 270 og 325.

Til § 330.

Iste Stykke: Formel Ændring.

Sidste Stykke: Se Bemærkningerne til §§ 195 m. fl.

Til § 332.

1) 2det Stykke: Se Bemærkningerne til §§ 119 m. fl.

2) Nyt 3die Stykke: Forslaget tilsigter for borgerlige Landsretssager, forberedte ved Underret, at indføre en lignende Regel, som ved Lov Nr. 300 af 30. Juni 1922 § 67 ved Ændring i Retsplejelovens § 735 blev indført for Straffesager. Den ved Forberedelsen af en borgerlig Sag beskikkede Sagfører vil nemlig ligesom den ved Forundersøgelsen i en Straffesag beskikkede ofte